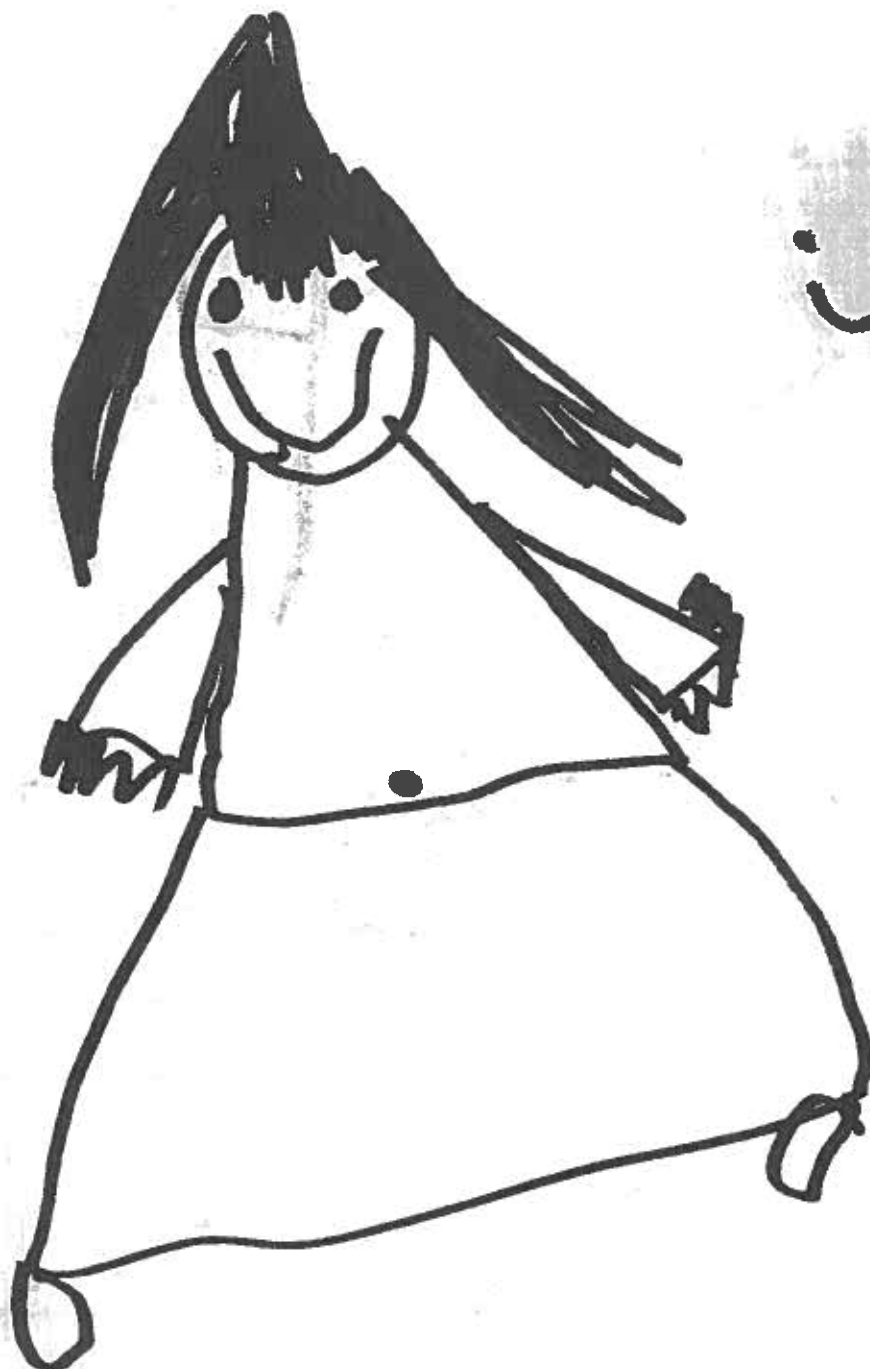

HIŠA DTRDK

GLASILO ANGELENEGA VRICA

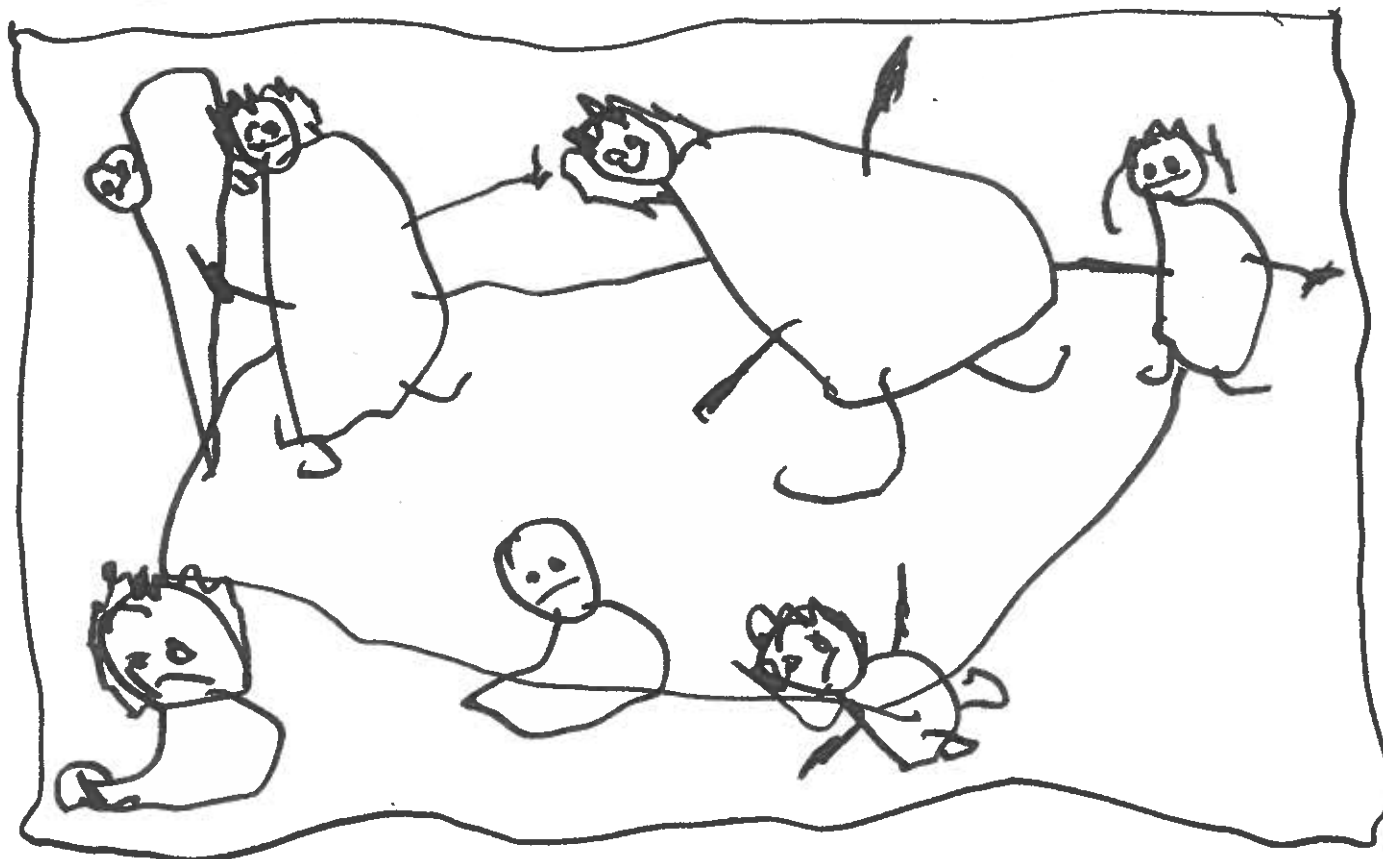
NOVEMBER, MMII

3

ALI STE VEDELI

Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca

Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje in kulturo, Josipine Turnograjske 8, Ljubljana

Odgovorni urednik: mag. Melita Kordeš

Uredniški odbor: Barbara in Stane Merše, Alenka Javornik, Maja Stipar

Lektoriranje: prof. Martin Silvester

Oblikovanje: Monika Kovač u.d.i.a.

Tehnično urejanje: Maurice Zalaznik

Tisk: Premiere

e-mail naslov za pošiljanje člankov:
av-hisa.otrok@guest.arnes.si

- da je v šolskem letu 2002/2003 v Angelinem vrtcu 48 otrok, od tega 23 deklic in 25 dečkov?
- da je vzgojiteljica Martina Jerina na porodniškem dopustu, nadomešča jo vzgojiteljica Neža Kalan?
- da se je vzgojiteljskemu osebju pridružila s. Mateja Koršič?
- da sta s. Metka in s. Marjeta v ZDA dobili veliko darov za naš vrtec?
- da smo v vrtcu od septembra uvedli tudi področje znanosti?
- da bomo v letošnjem letu oblikovali v vrtcu atrij, to je področje za materiale iz Kateheze Dobrega pastirja?
- da je bil septembra v Celju odprt »Danijelov levček«, 11. katoliški vrtec v Sloveniji?
- da vzgojiteljice v vrtcu nikoli ne pospravljajo oblačil namesto otrok?
- da zelo potrebujemo starše, ki bi bili pripravljeni za eno uro na teden delati z otroki pri mizi za črke in pri mizi za šivanje?

UVODNIK

Pozdravljena, jesen ...!

Čudna je ta jesen Pogled na stotere barve, ki se prelivajo v vsej svoji veličini, ti ohromi dih in prav lahko se ti zgodi, da obstaneš ob tihem občudovanju. Zunanja lepota zastira njen pravi smisel in tako ostane njena bit nedotaknjena, neizpolnjena in nerazumljena ...

Sejemo, da bi preživel, da bi nekaj dosegli, nekaj postali, čim več videli, doživeli in spoznali. Sejemo in kdaj namenoma zamudimo priložnost, ki bi nas obogatila in postavila v prave tire ... Morda zaradi komodnosti ali nerazumljivega občutka večvrednosti sejemo načela, tehtamo in upamo, da delamo prav ... Sejemo, pa ne pomislimo, da nam gre presneto dobro, nekdo ima

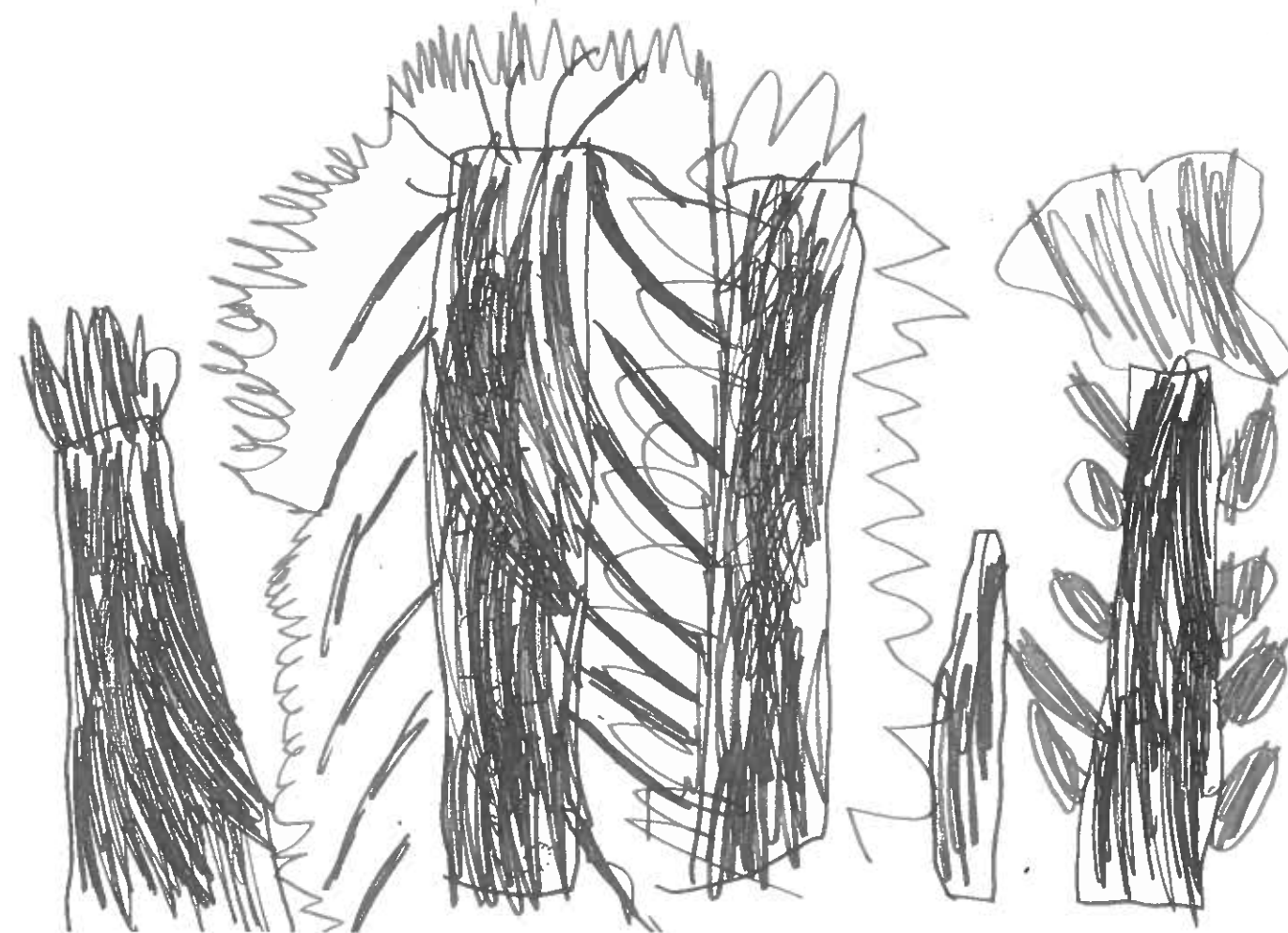
pač smolo – a to je že njegova težava. Sejemo svojo pamet, levo in desno prepričujemo, kaj se nam zdi najpametneje. Sejemo pričakovanja, da bodo že drugi postorili namesto nas. In, če ne – sejemo naše resnice, zamere, razsodbe, strah pred iskrenostjo do drugih in do samega sebe ...

Sejemo, ocenjujemo, precenjujemo ... Nekdo je »naš«, drugi je za denar, tretji za pranje vesti ... Sejemo in grabimo, določamo meje, postavljamo ograje, pozabljamo na šibke in otožne ...

Samozavestno sejemo in pozabljamo na dež, ki prihaja od zgoraj. Le kdo bo blagoslovil našo setev?

Sejemo – a nekoč bo prišla poslednja jesen. Bog ne daj, da takrat ostanemo praznih rok ...

Alenka Javornik

POGOVOR Z ...

V tej številki našega glasila vam posredujemo pogovor s s.Marjeto, ki z našimi otroki preživlja otroštvo v vrtcu.

– **Sestra Marjeta, želeli bi vas bolje spoznati. Bi nam prosim zaupali kakšno je bilo vaše otroštvo, pa mladostna leta ... Študirali ste tudi kemijo ... Kako se človek odloči, da svoje življenje »prekucne« in ga popolnoma posveti Bogu?**

Prihajam s Škrjančevega pri Radomljah. Preživela sem mirno in lepo otroštvo z očetom, mami, bratom, sestro, starim atom in staro mamo, s prijatelji, ... Z družino smo bili veliko skupaj. Skupaj smo delali, se igrali, obedovali, hodili k maši, molili, ... Bogu sem hvaležna za to okolje, ki je dihlo Njegovo ljubezen.

Posebno lepe spomine imam na starega ata, ko sva se skupaj igrala. Otroke je imel prav posebno rad.

V šolo sem rada hodila in takrat se je začelo tudi moje glasbeno življenje. Igrala sem na klavir, kar še danes rada počnem, če mi le čas in možnosti dopuščajo. Ko je moj profesor klavirja nenadoma umrl, sem poleg srednje zdravstvene šole obiskovala še orglarski tečaj. Bilo mi je v veliko veselje in hkrati v rast – tako strokovno, kot osebno.

»Služba«, ki sem jo imela kot organistka v domači fari mi je pomagala, da sem pametno preživela mladostniška leta, saj je odgovornost, ki sem jo imela, osmislila moje bivanje in ni bilo časa za stranpoti.

Da, študirala sem kemijo. Lepo je raziskovati kaj vse se v naši naravi dogaja, raste, nastaja, se spreminja. A Bog kliče ... Leto dni po zaključku študija je poklical tudi mene, naj odslej živim to, kar je Njegova volja zame. V srcu mi je zagorela želja, da Mu ugodim, ker me ima rad. Z željo pa je v meni rasla tudi moč za odhod od doma in vse naslednje korake. Tako sem sedaj tu.

– **Opazila sem vaš talent, ko ste otrokom želeli približati glino in ste iz brezoblične gmote spretno in lahkotno oblikovali Kristusov obraz in križ. Ali se ukvarjate tudi z upodabljačo umetnostjo?**

Nisem umetnik, a nekaj daru in veselja, da izdelam kakšno malenkost, mi je Gospod prav gotovo dal. Rada prerisujem majhne vzorčke, cvetke in podobno na vizitke. Rada tudi pojem, igram na klavir, kitaro, berem ... Za vse to imam zdaj na voljo le kakšen trenutek, saj je polno drugega dela. Najbolje pa je, kadar je mogoče ta drobna veselja vključiti v delo v vrtcu, v skupno življenje s sestrami in molitv.

– **Kako gledate na otroke?**

Ste kdaj čutili željo, da bi tudi vi postala mama?

Otroci so zame Božji dar. Večkrat premišlujem, kako nekatere žene ne morejo imeti otrok, čeprav si jih želijo, spet druge pa jih imajo, pa ne skrbijo zanje ... V želji, da bi jim pomagala, se v molitvi obračam k Bogu s prošnjo, naj da vsem milosti, da bi znale sprejeti danosti življenja in izpolniti svoje poslanstvo.

Tudi jaz sem si želela biti mama in imeti veliko otrok. Gospod mi je podaril milost, da sem se zmogla odpovedati telesnemu materinstvu. V odprtosti za Božjo rodovitnost v srcih otrok, ki so mi zaupani, se učim biti »duhovna mama«.

– **Kako vam uspe ohranjati doslednost?**

Le-ta se mi zdi ena temeljnih vrednot vzgoje. Imate kakšen nasvet za nas starše?

Za doslednost se trudimo vsak dan znova. Temelji na razumnih pravilih, ki služijo spoštovanju do drugih in do stvari. Npr., ko otroci (ne) pospravljajo stvari za seboj. Veliko lažje in hitreje je, če vzgojiteljica naredi sama. Pa je to res bolje tudi za otroka? Prav gotovo mu bolj koristi, če postane samostojen in redoljuben.

– **Poleti sta s sestro Metko preživeli del počitnic v Ameriki. V čem ste spoznali glavno razliko v življenju tam in tukaj pri nas?**

Sama imam vedno v mislih Ameriko, ki je prežeta z duhom svobode – in ravno zato se mi je zdela silno oddaljena in nedosegljiva ...

Kako ste doživeli Ameriko in njene otroke?

S sestro Metko sva bili v državi Illinois (Chicago) na strokovnem izpopolnjevanju v metodi Montessori. To je prostrana in lepa dežela, zelo podobna Sloveniji, z veliko jezer, dreves, travnikov, veveric, zajčkov, ... Ljudje so zelo širokosrčni, prijazni, velikodušni, vedno pripravljeni pomagati in imajo spoštovanje do drugače mislečih. Zdi se, da je k temu veliko pripomogla zgodovina, saj so

skoraj vsi Američani priseljenci z vseh celin, vseh ras, ver in kultur in če so hoteli preživeti, so se morali naučiti prenašati se.

Seveda ne manjka tudi nestrpnosti, zlasti v črnih naseljih, a hvala Bogu, midve je nisva nikoli okusili na lastni koži, ampak le preko radia, pogovorov ...

Ob branju in študiju knjig Marije Montessori ter ob pogovorih s predavatelji na tečaju, me je zelo prevzel vidik svobode, ki ga »Montessori ljudje« skušajo živeti in je krščansko. Gre za svobodo znotraj meja ljubezni. To pomeni: svoboden si v izbiri, odločanju, delovanju, ... dokler spoštuješ drugega (Boga in ljudi), stvarstvo, stvari okoli sebe. In to prinaša v srca mir.

Ameriški otroci pa so podobni našim: nasmejani, jokavi, radovedni, nekateri s strahom delajo korake v svet, drugi so pogumni in radoživi že od samega začetka, vsi pa so željni topline in ljubezni.

– **Sestra Marjeta, bi nam lahko zaupali svoje sanje?**

Moje sanje? Raje bi rekla moja srčna želja, saj so sanje ponavadi nekaj neuresničljivega. Želim si vsak dan živeti tako, da bi bil Bog zadovoljen z menoj, da bi naredila vse, kar je v moji moči, ostalo pa v zaupanju prepustila Njemu, da dopolni.

– **Kaj pa vas najbolj razjezi in kaj razveseli?**

Razjezi me, če kdo laže in se dela, kot da je vse v redu, ali če vidim, da se komu dogaja krivica.

Razveseli pa me, če srečam preprostega človeka ali ko morem občudovati lepote stvarstva.

– **V vašem samostanu se je življenje z odprtjem vrtca zelo spremenilo, saj je preko celega dne v hiši direndaj, ki ga prej ni bilo. Ali kaj pogrešate mir in trenutke, ki bi jih sestre imele le zase ...? Kje si polnite »baterije« in kako sprejemate odločitve vsako jutro znova?**

Da, res je manj (zunanjega) miru v naši skupnosti in večja zaposlenost tudi s posvetnim, če smem tako reči. Težko je, kadar smo z delom v vrtcu in za vrtec zaposlene od jutra do večera, tako da za molitev v tihoti kapele skoraj ni časa. Hvala Bogu za dobre sodelavke, ki spoštujejo naš redovni sistem življenja in so pripravljene pomagati in se včasih tudi prilagoditi. Tako ali tako pa se vsi učimo živeti novo oziroma ponovno oživiljeno poslanstvo: biti kristjan v šolstvu, biti Montessori vzgojitelj, rasti v globino v medosebnih odnosih

in osebno rasti ter skupaj s starši pomagati otrokom, da zaživijo v resnični svobodi Božjih otrok.

»Baterije« pa polni Gospod. Brez vsakodnevnega »poročanja« Njemu, kako gre in brez Njegove velikodušne pomoči res ne gre. Vsaj dolgo ne. Ko pa mu vse izročim, kar je težko in kar je lepo, potem sem v sebi mirna. Trudim se živeti v veri in zaupanju Vanj – vsak dan znova –, saj čutim, da je to moja pot do željenega cilja.

– **Sestra Marjeta, kako sprejemate drugačnost? Do katere meje jo upoštevate (mislim pri otrocih)?**

Po naravi sem taka, da se le počasi navadim na spremembe. A ko se navadim, je navada trdna. Podobno je s sprejemanjem drugačnosti. Nekaj časa potrebujem, da človeka sprejemam takšnega, kot je, z vsemi dobrimi in slabimi stranmi. Kar je dobrega, cenim in vzpodbujam, slabosti sprejemam kot sopotnico. Če je mogoče kaj spremeniti, predlagam, vzpodbudim, da se pogovorimo. Kadar pa kdo prestopi mejo spoštovanja do drugih ljudi (ali do Boga) in do stvari, takrat pa jasno povem, da to ni prav.

– **Tudi vas bi prosila za duhovno malico v popotni malhi naših otrok ...**

Otrokom želim, da bi ostali po duši vedno otroci, blizu Očetu, ki jih ima rad, in bi se veselili življenja – v medsebojnem spoštovanju, miru in ljubezni. In da bi imeli radi svojo domovino.

Sestra Marjeta, prav lepo se vam zahvaljujem za podarjene misli iz vašega srca. Želim vam, da na svoji poti Cilj vedno nosite v sebi in da najdete čim več trenutkov za svoja veselja.

Pogovor sem pripravila Alenka Javornik

IZ ZAKLADNICE MONTESSORI VZGOJE

PODROČJE ZAZNAVANJA

»Vzgoja v zgodnjem otroštvu mora popolnoma temeljiti na principu: **pomagati naravnemu razvoju otroka.**« (Marija Montessori)

Eno izmed področij Montessori igralnice je področje zaznavanja. Materiali, ki so v njem, ustrezajo otrokovi potrebi po razvijanju in izboljševanju čutov. Od 2,5 do 6 leta starosti je otrok v občutljivem obdobju za razvoj in izboljšanje čutov. Ta občutljivost mu pomaga, da z zunanjim svetom vzpostavi zelo intenziven stik, vse sprejema živo, z navdušenjem.

Marija Montessori pravi:

»**Najpomembnejše obdobje življenja** ni univerzitetni študij, ampak prvo obdobje **od rojstva do šestih let**. To je namreč čas, ko se oblikuje človekovo najpomembnejše orodje, to je razum.« Predpogoj za intelektualni razvoj pa je razvoj čutov.

Otrok v vrtcu s pomočjo Montessori materialov **razvija in izpopolnjuje pet osnovnih čutov:**

1. VID – dimenzije, barva, oblika (lesene klade, barvni zaboji, geometrijska telesa ...)
2. SLUH (zvočni valji, zvonci, vaja tišine)
Majhen otrok sliši vse. Ni dovolj organiziran, da bi izklopil naše zvoke, zato moramo pri njem uporabljati omejen jezik. Izločiti moramo prekomerno govorenje. Otroci v zgodnjem otroštvu so zelo občutljivi na tone, zato je to primeren čas za učenje glasbe.
3. TIP – površine, stereognostični tip (celotna oblika), temperature, razlike v teži (zaboj z blagom, skrivnostna vreča, toplotne steklenice, ročna tehnična ...)

4. VOH (stekleničke za vonjanje ...)
Vonj lahko povzroči dober ali slab okus.
5. OKUS – sladko, slano, kislo, grenko (vaje okušanja)
Majhen otrok ima okuševalne brbončice v celotnih ustih.

Otrok se nauči začutiti in razvrstiti različne občutke. Materiali mu pomagajo, da čim bolje izkoristi občutljivo obdobje. Ker z enim materialom ponavadi razvijamo en čut (izolirano od drugih), ga lažje izboljšamo. Hkrati otrok razvije pozornost in koncentracijo ter se nauči določenih spretnosti, ki so tudi **daljna priprava na intelektualno življenje** (na primer: koncentracija in umske sposobnosti mu bodo pomagale pri matematiki, veliko pa je tudi možnosti za razvoj jezika in krepitev finomotorične spretnosti za pisanje).

»Razširitev dejavnosti za čutno občutljivost poveča otrokovo spoštovanje in zavedanje stvari, ki so vir teh čutnih vtisov. Otroku **omogočajo zavedanje** brezkončnih poti, po katerih lahko raziskujemo stvar v njeni neskončni globini in polnosti« (David Gettman, Basis Montessori, 68– 69).

Otroku material predstavimo z jasnimi in dovolj počasnimi gibi. Govorimo le toliko, kolikor je resnično potrebno, da otrok lažje razume ali se nauči. Uporabljamo **učno uro v treh stopnjah:**

1. zaznavanje – poimenujem predmet
2. prepoznavanje – otroku dajem navodila, kaj naj naredi s predmetom
3. izražanje – otrok predmet poimenuje

PRIMER: (poimenujem dva predmeta hkrati)

1. To je barvica.	To je flomaster.
2. Pokaži barvico.	Pokaži flomaster.
Položi barvico sem.	Položi flomaster sem.
Daj mi barvico.	Daj mi flomaster.
3. Kaj je to?	Kaj je to?

Pripravila s. Marjeta Cerar

DNEVNIK ANGELINEGA VRTCA

7. 6. 2002

Družinski piknik na samostanskem dvorišču in igrišču vrtca. Starši so dejavno sodelovali pri pripravi hrane.

Izvolitev predstavnikov staršev v svet staršev. Izvoljeni so bili: Ester Fabiani, Veronika Gruškovnjak, Barbara Merše in Miran Zupanič.

8. 6. 2002

Strokovni obisk iz Celjskega vrtca Anice Černejeve. Vrtec je obiskalo 43 strokovnih delavcev. V dveh urah so spoznali osnove Montessori vzgoje in si ogledali prostore. Pri predstavitvi vrtca je pomagala Klara Merše, petletna deklica iz Angelinega vrtca.

13. 6. 2002

Celodnevni izlet otrok na kmetijo Misovih v Zavrhu pri Pirničah. Otroci so si ogledali različne vrste živali (krave, teličke, konje, žrebička, ovce in jagenjčka, kokoši, muce in pse), popoldan pa so se odpravili na pustolovsko pot in odkrivali značilnosti narave.

14. 6. 2002

S. Metka Capuder in s. Marjeta Cerar sta odpotovali na dvomesečno izobraževanje v ZDA.

17. 6. 2002

V vrtcu pomagajo kot pomočnice vzgojiteljice nekaj tednov: Tina, Meta, Irena, Urška.

27. 6. 2002

Izlet z mestnim avtobusom v Črnuče, ogled skladišča in trgovine pri družini Fabiani.

2. 7. 2002

Prva ustvarjalna delavnica, kjer nekaj mam izdeluje Montessori materiale za potrebe vrtca.

8. 7. 2002

Izid druge, poletne številke Hiše otrok.

15.–19. 7. 2002

V vrtcu pomaga g. Klančič: med drugim uvaja otroke v svet glasbe. Na obisk pride novorojenka Zala Klančič.

22. 7.–16. 8. 2002

Vrtec zaprt.

7. 8.–10. 8. 2002

Vzgojiteljice pripravljajo sobe in materiale za otroke.

10. 8.–16. 8. 2002

Seminar za vzgojitelje in starše v Katehezi Dobrega pastirja, 1. del: vodi Deborah Presser – Velder.

16. 8. 2002

V vrtcu imamo nove materiale za področje znanosti: za geografijo, zoologijo, biologijo.

19. 8. 2002

Vrtec odpre vrata za otroke iz prejšnjega leta.

28.-30. 8. 2002

Uvajanje novih otrok.

2. 9. 2002

1.1 Organiziranost vrtca v šolskem letu 2002/ 2003

Vrtec ima dva oddelka: otroci so razdeljeni v zeleno in rumeno sobo. V vsaki sobi je 24 otrok, rojenih od leta 1996 do 1999.

Strokovni delavci vrtca so vzgojiteljice: s. Marjeta Cerar, s. Metka Capuder, Neža Kalan, Mira Gale, s. Mateja Koršič (polovični delovni čas) in Melita Kordeš, ki je tudi ravnateljica vrtca.

Vrtec je enota Uršulinskega zavoda za vzgojo, izobraževanje in kulturo, ki ga vodi direktorica s. Darjana Toman.

Vrste programov, ki jih vrtec izvaja:

V Angelinem vrtcu se izvaja celodnevni program. Vrtec odpremo ob 7. uri in zapremo ob 16.15. Delamo po programu katoliških vrtcev, ki omogoča, da otrokom nudimo srečanje z verskimi znamenji, literaturo in pesmimi ter praznovanji. Delo v Angelinem vrtcu poteka po Montessori vzgojni metodi.

Dodatne dejavnosti za otroke v vrtcu:

- enkrat tedensko je strokovno vodena dejavnost: angleščina (s. Simona), gibalna vzgoja (Majda Švegl, prof.)
- vsak popoldan projektno delo, kjer se izmenjujejo: likovna dejavnost, glasbena dejavnost, ritmičnogibalna dejavnost, vsakdanje življenje (pospravljanje, priprava miz, okrasitev sob, kuhanje in pečenje), priprava na praznike, razširjeno delo z materiali.

17. 9. 2002

Na stekla znotraj vrtca nalepimo folijo z videzom ogledal iz notranje strani, kar omogoča bolj nemoteno delo otrok ob opazovanju staršev in obiskovalcev.

25. 9. 2002

Obisk g. Olge Jukič iz Ministrstva za šolstvo: ogledala si je zunanje in notranje prostorske možnosti za tretji oddelek Angelinega vrtca v šolskem letu 2003/2004.

25.9.2002

Prvi sestanek za starše v tem letu. Točke dnevnega reda: molitev, življenje v prvem mesecu, kaj so delale vzgojiteljice poleti, področje zaznavanja v vrtcu, vprašanja in predlogi staršev. Pri zadnji točki smo se ustavili ob problemu dovoza otrok. Ostaja odprto vprašanje: kako naj poteka dovoz otrok, če to zakonsko ni mogoče na dvorišču vrtca?

26. 9. 2002

Obisk dijakov tretjega letnika srednje vzgojiteljske šole v Ljubljani pod vodstvom gospe Špenko.

8. in 10. 10. 2002

Gospa Kosem, zobozdravnica, otrokom predstavi pomen in način umivanja zob. Otroci začnejo z umivanjem zob v vrtcu.

IZ OTROŠKIH UST

Triletni Matjaž je šel z mamo v gostilno. Pred začetkom jedi je Matjaž sklenil roke (nad glavo) in zapel Hvala Jezus: vsi so utihnili. Ko je Matjaž opazil, da ga opazujejo, je še z večjim veseljem prepeval. Ko je končal, je vsem navzočim rekel: »No, zdaj pa lahko začnete jest!«

Triinpolletna Urška je bila cel teden na morju, nato pa je spet prišla v vrtec. Po kosilu pozabi vzeti preprogo za v telovadnico in na stopnišču ji Mira reče: »Pojdi po preprogo, te bomo tukaj počakali.«

ŠABVA NO
6A

Ko že s preprogo v roki teče nazaj, ji Martina reče: »V vrtcu hodimo, v telovadnici pa tečemo.« Urška pa teče naprej in doda: »Moram hitro teči, da me ne bodo tak dolgo čakali, veš!«

Urška priteče v jedilnico in teče po vrtcu govoreč: »Joj, kakšna pozabljivka sem jaz, sem preprogo pozabila. Sem bila tak dolgo na morju, da sem pozabila na pravila.«

Eva se po poletnem oddihu spet navaja na vrtec. Vpraša:

»Kje je oči?«

»V službi.«

»Zakaj vsi očiji hodijo v službo?«

»Da zaslužijo denar.«

»Kaj pa mamice?«

»Mamice tudi.«

»Ampak zaaakaaj?« se je Eva še naprej zamišljeno čudila temu svetu.

Kaj se zgodi, ko ponagaja črka G.

Jaka: Mira, jaz bo znorel.

Mira: Zakaj Jaka?

Jaka: Poglej, ker imam tako debel pullover. (zgorel)

S. Marjeta: »Sedaj, ko se nekaj časa nismo videli, ker je ponedeljek in smo nekateri bili bolni, se lepo pozdravimo.«

Zapojemo pesem: »Dober dan, Tina, Filip ..., lepo je da si tu.«

Karolina (ko končamo pesem): S.Marjeta, jaz pa vem, zakaj si se ti tako hitro pozdravila.

S. Marjeta: Zakaj, Karolina?

Karolina: Ker sem jaz molila zate.

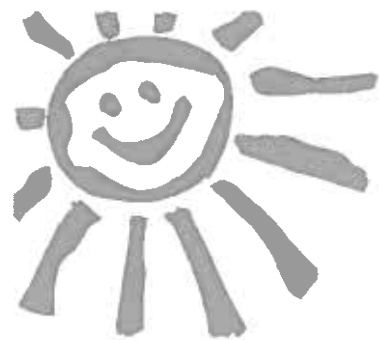
Drugi otroci: Jaz tudi ...

Lavra: Mira, jaz pa sem molila tudi zate.

Lan: jaz tudi ...

Vzgojiteljica dela Stašu predstavitev risanja krogov s kredo na veliko tablo. V veliki krog riše vedno manjše. Ko začne risati četrti krog, jo Staš navdušen pogleda z besedami: »A bo to Audi?«

V rumeni sobi se zgodi manjša nesreča. Polijejo se tempera barve. Nekaj barve pristane tudi na Vidovih hlačah. Barvni madež na njih ogleduje z besedami: »Zdej bo pa še avto umazan!«

TIHA OPAZOVANJA

Ko vstopim v sobo, se razveselim življenja v tem prostoru. Tiho pozdravim otroke. Nekateri me opazijo, mi vrnejo pozdrav, spet drugi zavzeto nadaljujejo svoje delo. Klemen neopazno nadaljuje svoje delo, ko me opazi, reče: »Živjo Mira«. Nace bi rad, da mu pomagam odpeti hlače, Miha si zavzeto piše račune in razlaga Lanu, kako se to izračuna, Karolina mi ponuja jabolko, ki ga je narezala za malico, Marjeta bi rada šivala gumb, Dori in Neli mi kažeta svojo lepo risbo. Lara bi se rada preoblekla, ker je pri pranju dojenčka zmočila hlače. Danes bi rada oblekla tiste z rožicami. Medtem prideta v sobo tudi Alec in Žan, in še in še. Vsak tiho in zavzeto dela svoje delo, čuti zadovoljstvo nad tem, kar je naredil, pridobiva veselje do dela, in kar je še pomembnejše, pridobiva na samozavesti. Saj mu je vendar uspelo, dokončal je nekaj, na kar je ponosen, kar lahko z veseljem pokaže mami in očetu. Kaj je lepše, kot spoznanje, da sem v nečem dober, da spoznam svoj talent, da se veselim, ko lahko delam nekaj, kar me veseli.

Začelo se je pospravljanje. Vprašam, čigava je modra preproga. Ko se nihče ne odzove, pristopi Matej in reče: »Jo bom kar jaz pospravil. Potem mi tudi pove, da je danes na poti v vrtec opazil avto v »grabnu«. Pristopi Primož in mi razloži svoje gledanje na pospravljanje. Mimogrede prime svoje ljube steklenice in jih odnese na svoje mesto.

Po kosilu se mlajši otroci zberejo v rumeni sobi. Tako kot vsak dan najprej odidejo v umivalnico na stranišče, se umijejo, nato pa sede na črni gle-

dajo svojo najljubšo knjigo in čakajo, da se zberejo vsi otroci. V sobo stopi Lucija Š. in reče: »Mira, kaj moram storiti? Veš, sem pozabila, ker sem bila na trgatvi v Prekmurju.«

Popoldan pa se naše delo nadaljuje v zeleni sobi. Danes bodo otroci pekli piškote, toda smola, vsi ne moremo biti zraven. Zmenimo se, da se bomo malo zamenjali, kasneje lahko pride na vrsto tudi Gregor. Med vnetim valjanjem testa, se za mojim hrbtom zasliši tiho hlipanje, ki nenadoma preraste v neutolažljiv jok. Vprašam: »Gregor, kaj se je zgodilo?« On pa mi v solzah odgovori: »Kaj pa če bo moja mama prehitro prišla po mene, potem pa bom moral domov.« Ravno v tistem trenutku je po Klemena prišel oče in Gregor ga je lahko takoj zamenjal. »Hvala ti Gospod.« Tedaj pristopi Lavra in reče: »Mira, jaz bi pa rada molila, mi, prosim, prižgeš svečko?« Med prižiganjem svečke si mislim, kaj vse se pleče v teh otroških glavah. Mimogrede se spominjam lepih trenutkov iz otroštva, ko še ni bilo televizije, ko sva v nedeljo po maši z očetom odšla v gozd in mi je oče kazal meje našega gozda. Najraje sem hodila po podrtih hlodih, občudovala svetlo zeleno bukovo listje. Še mnogo lepih spominov se mi poraja prav iz predšolskega obdobja. Še dobro, si rečem, da ni bilo televizije; v tem primeru si te lepote nikdar ne bi mogla vtisniti v spomin, ker bi imela preveč drugih vtisov. Ob tem Vam, dragi starši, tudi sama iz lastnih izkušenj polagam na srce: »Rešite svoje otroke in ugasnite televizor.«

Blaženi Anton Martin Slomšek, ti, ki si se vse življenje prizadeval za poštenega in delovnega slovenskega človeka, ti, ki si vzgajal in pridigal o družinskih vrednotah, prosim te, prosim Nebeškega Očeta za naše starše, njihove otroke in vzgojitelje, naj te vrednote ohranjajo tudi danes.

Mira Gale
vzgojiteljica

ODMEVI STARŠEV

VRTEC NA OBISKU NA KMETIJI

Četrtek 13. Junija: pripravljali se je lep, sončen in vroč dan. Naložili smo pijačo in prigrizke ter se odpravili na Kongresni trg k avtobusu. Otroci so si poiskali mesto, priključilo se nas je še nekaj staršev. Med vožnjo je vladalo prijetno vzdušje. Otroci so sedeli in opazovali svet z višine. Ena prvih ugotovitev je bila, da je pogled drugačen kot z zadnjega sedeža avtomobila.

Kmetija se nahaja pod Šmarno goro v rojstni vasi Jakoba Aljaža. To je sodobna kmetija z

govedom in drobnico. Spomnili smo se, da otroci njihovih let včasih niso hodili v vrtec, ampak na pašo. Nekaj otrok se je ob ovcah tako razživel, da so jih razigrano gnali pred seboj kot nekdanji mladi pastirčki. Ovčke pa, kot ovčke, v tropu pred njimi po travniku. Okoli poldan so si otroci v senci malo odpočili in pomalicali. Novih moči so potrebovali za raziskovalno početje v gozdu nad kmetijo. Razdeljeni v starostne skupine so se poskušali znajti v naravi. Orientirati so se morali po puščičnih znamenjih iz vej in sporočil, zataknjenih na drevesa: naberi toliko gozdnih plodov, kolikor si star, poišči štiri barve v naravi, z objemom pozdravi bližnje drevo, zapoj pesem o naravi. Med potjo so otroci naleteli na lovca in z njim skušali začutiti gozd, poslušali so ptičje petje, ogledali so si nekaj slik divjih živalih, pogledali z lovskim dvogledom. Skušali so spoznati, da smo tudi ljudje v svoji tišini lahko del narave. Pot se je zaključila pri sestri Darjani, ki je otroke za njihovo vztrajnost nagradila s sladoledom.

Tako smo zaključili ogled kmetije in avtobus nas je varno pripeljal nazaj v mesto – v vrtec.

Ester Fabiani

PIKNIK OB ZAKLJUČKU NAŠEGA PRVEGA LETA

Starši čutimo dolžnost, da smo osebno čim bolj povezani z otroki, da jih skušamo podoživljati in primerno odgovarjati na njihove potrebe po varnosti, pa tudi samostojnosti. Seveda to ni vedno lahko, še zlasti potem, ko otroka oddamo v vzgojnovarstveno ustanovo. Pogosto izgubljam vpogled vanj, prepuščeni smo ugibanjem in se nagibamo k priučenim rešitvam, kar ni nujno vedno najbolje.

Vzgojiteljice Angelinega vrtca so nam vse leto vztrajno stale ob strani: skupaj smo se trudili razumevati naše male navihance na roditeljskih sestankih, srečanjih za mame, za očete in za oba starša. Zaradi vsakdanjih obveznosti pa nam je navadno zmanjkalo časa za ne tako nepomemben del naših srečanj – neformalen, prijateljski klepet, kjer si starši izmenjamo izkušnje, poglede, se medsebojno podpremo, saj imamo isti cilj: srečno in celostno rast naših otrok. Ves čas smo ugotavljali, koliko truda, strokovnosti in osebne ljubezni vlagajo vzgojiteljice v delo z našimi otroki, in se v odgovornosti zanje čutili vsebolj povezani. Tako smo se z veseljem odzvali na predlog, da zaključimo prvo leto s praznovanjem, s skupinskim piknikom, ki smo ga pripravili na našem dvorišču. Še celo težki modri oblaki, ki so grozeče viseli na junijskem nebu, so se velikodušno odločili, da nam ne bodo kvarili veselja. Mamice so pripravile dobrote, očetje pa so večinoma pomagali pri tehnični izvedbi. Naše vedno pozorne vzgojiteljice so poskrbele za v vseh pogledih okusno urejeno prizorišče. Aha, pa tudi njihove prekanjeno strokovne roke pri krotenju naših malih razposajencev so nam prišle zelo prav. Tako je bilo časa za srečevanja, spoznavanja in pogovore tokrat na pretek.

Starši se bomo najbrž strinjali, da so tudi take oblike medsebojnega druženja prav tako potrebne in naj bodo vedno izraz veselja in hvalnosti za življenje naših otrok, za Angelin vrtec in za božjo ljubezen in pomoč.

Kristina Košič

PREDSTAVITEV SVETA STARŠEV

Barbara Merše

Na pobudo ravnateljice Melite Kordeš in vzgojiteljev, smo bili na skupnem srečanju staršev ob zaključku leta, 7. 6. 2002, iz obeh skupin izvoljena po dva predstavnika staršev v Svet staršev. Želimo se vam osebno predstaviti in razložiti vlogo Sveta staršev, da bi se tako lažje obračali na koga izmed nas, če bi to bilo potrebno.

Naloge Sveta staršev, kot smo jih opredelili na prvem srečanju 18. 6. 2002, so:

- predlaganje pobud za sodelovanje staršev z vzgojitelji vrtca in posredovanje želja staršev osebju vrtca,
- most pri komunikaciji z ostalimi starši tako pri informiranju o dogajanju v vrtcu kot ob morebitnih zapletih ali nesporazumih,
- pobude za sodelovanje z mediji,
- razmišljanje o možni pomoči vrtcu tudi v finančnem smislu in pomoči pri ustanavljanju šole s strani staršev,
- predsednik Sveta staršev je član Sveta Uršulinskega zavoda. S tem je dana možnost soodločanja pri načrtovanju in sprejemanju programov Zavoda in posredovanje pobud staršev ter interesov vrtca na višji nivo odločanja,
- drugo ...

Sem Barbara Merše in trenutno v vlogi predsednika Sveta staršev. Z mojem Stanetom imava petletno hčerko Klaro, ki z velikim veseljem obiskuje Angelin vrtec. Sedaj je naša družina v pričakovanju rojstva drugega otroka, česar se zaradi velikih težav prej zelo veselimo. Po poklicu sem zdravnica, zaposlena v ZD Grosuplje, od nedavna s polovičnim delovnim časom, živimo pa na Novih poljanah v Ljubljani. Kot ste nekateri starši že opazili, rada koga pocukam za rokav ali pa vas že čaka kje listek s prošnjo za članek za naše glasilo Hiša otrok. Zato ne zamerite, če bom to počela še naprej, seveda pa me zelo razveseli, če kdo tudi kaj sam (brez nadlegovanja!) zapiše. Za aktivnejše sodelovanje v vrtcu sem se odločila, ker me to veseli in ker je sedaj tudi, hvala Bogu, več časa, seveda pa tudi zaradi zelo spodbujajočega okolja vrtca, h kateremu prispevajo dobri vzgojitelji in skupnost uršulink.

Dosegljiva sem na naslovu Barbara Merše, Jakopičeva 10, Ljubljana, tel.: 01/544-44-56 ali 041/971-454 in e-mail naslovu: stane.merše@ijs.si.

Veronika Perc Gruškovnjak

Menda ženski ni treba po pravici povedati, koliko let ima. Vendar, ker sama s tem (zaenkrat) nimam težav in ker morda to koga zanima: dobrih šestintrideset.

Doma me obkrožajo sami moški: mož Jožek, ki je sicer zaradi službenih poti bolj malo doma, ter sinova Lenart, ki je star tri leta in pol in že hodi v Angelin vrtec, in Erazem, ki bo decembra star dve leti in bo začel hoditi v ta vrtec naslednje leto.

Sicer sem magistrica ekonomskih znanosti, vendar sem najraje mama. Tudi zato mi letos ni bilo težko ostati doma pri Erazmu, ki je alergik, in mi ni prav nič dolgčas.

Prvenstvena vloga Sveta staršev je predvsem formalna, vendar menim, da lahko starši sami ali preko Sveta staršev veliko naredimo za vrtec in s tem za naše otroke. Tako vidim naloge Sveta staršev kot:

- pomoč pri reševanju tekočih problemov v vrtcu (na primer problem parkiranja),
- pobuda za pomoč pri izdelovanju učnih materialov v vrtcu (ustvarjalne delavnice staršev),
- pobude in organizacija skupnih družabnih dogodkov otrok, staršev in vzgojiteljic (izleti, obiski razstav ali predstav, dodatne športne dejavnosti),
- pomoč Uršulinskemu zavodu pri realizaciji predvidenih dodatnih programov (tretja skupina v vrtcu, osnovna šola, glasbena šola ...).

Če me potrebujete, me dobite na telefonu: 041-77-31-31 ali 01-283-14-77, moj domači naslov je Veronika Perc Gruškovnjak, Pod hrasti 59, Ljubljana, ter e-mail: veronika.perc@attglobal.com.

Miran Zupanič

Moje ime je Miran Zupanič. Rojen sem bil leta 1961 na Ptuj. Na ljubljanski univerzi sem diplomiral pravo in filmsko režijo. Po zaposlitvi na Inštitutu za javno upravo pri Pravni fakulteti in statusu samostojnega filmskega delavca sem se leta 1990 zaposlil na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, kjer kot visokošolski učitelj poučujem filmsko režijo.

Z ženo Mileno imava hčere Sanjo (13 let), Marijo Vito (11 let) in Julijano (3 leta). Do lani smo živeli na Ptuj, potem pa sva se z Mileno odločila za selitev v Ljubljano. Želela sva, da bi naša družina skupaj preživela več časa, saj smo se zaradi mojih delovnih obveznostih videvali le še ob vikendih. To je bila ena najinih najtežjih odločitev. Oba sva bila zelo zaskrbljena, kako se bodo na selitev odzvali otroci. Kaže, da je bil strah odveč, saj vse tri pri prehodu v novo okolje nimajo večjih težav.

Posebej sva vesela, da se je za našo Julijano našlo mesto v Angelinem vrtcu. Ogromno nama pomeni, da lahko otroka zaupava v vzgojo in varovanje skupnosti, za katero veva, da naju bo kot starša najbolje nadomestila ali Julijani ponudila celo več, kot bi zmogla midva.

Članstvo v Svetu staršev sem sprejel kot priložnost, da se tudi sam nekako oddolžim za vse dobro, ki so ga naši otroci deležni v Angelinem vrtcu. S tega vidika je Svet staršev v posebnem položaju glede na običajne vzgojno-izobraževalne ustanove, pri katerih sveti pogosto delujejo kot amortizerji v konfliktih, do katerih prihaja tako od strani uporabnikov kot izvajalcev. Sam ocenjujem okolje vrtca kot izrazito nekonfliktno. Skrb, s katero se direktorica, sestre in vzgojiteljice ukvarjajo z otroki, po mojih izkušnjah zdaleč presega primerljive javne ustanove. Zato se mi torej zdi, da bo Svet staršev del svoje potencialne funkcije (t.j. posredovanja v konfliktih) bolj slabo opravljal, saj predvidevam, da bo le teh bolj malo. Po drugi strani pa se mi ne zdi nič hudega, če do konflikta pride, pomembno je, da ne ostane prikrit in potlačen, ampak da v pogovoru z vsemi vpletenimi identificiramo njegove vzroke in jih v nadaljevanju odpravimo.

Svet staršev lahko deluje tudi kot posrednik med starši na eni ter sestrami in vzgojiteljicami na drugi strani, pri čemer pa je spet tako, da je osebje Angelinega vrtca zelo odprto in dostopno ter da je vrtec majhen, kar omogoča vsakodnevno neposredno komunikacijo.

Ko takole razmišljam, se zdi, da je Svet staršev Angelinega vrtca bolj ali manj formalno telo. Upam, da temu ne bo tako. Ob navedeni povezovalni in konflikte razrešujoči vlogi, lahko Svet sodeluje pri izvajanju vrste dejavnosti, katerih cilj bo rast kvalitete delovanja Angelinega vrtca ter rast in krepitev skupnosti vseh, ki nas povezuje skrb za naše otroke.

Spoštovani starši. Kot vaš predstavnik v Svetu staršev sem vam na voljo na telefonu 01 25 24 557, 041 79 48 43; na naslovu Miran Zupanič, Rimska 14, Ljubljana ali na elektronskem naslovu Miran.Zupanic@guest.arnes.si.

Ester Fabiani

Rojena sem bila leta 1972 v Kopru. Po gimnazijskih letih sem nadaljevala šolanje v Ljubljani: najprej eno leto na Ekonomski fakulteti, nato pa vse do diplome iz filozofije na Filozofski fakulteti. Z mojem Andrejem sva po poroki ostala v Ljubljani. Po Primoževem rojstvu (1998) sem po izteku starševskega dopusta ostala doma. Trenutno sem spet »samo doma«, saj je od Katarininega rojstva že več kot eno leto. Ker bodo otroci nekoč zrasli in bo služba spet nekje pomembna, pišem sedaj magistrsko nalogo na temo medkulturni stiki.

Da ti ob otrocih nikoli ne ostaja časa, najbrž ni treba posebej poudarjati. S kakšnimi težavami pa se spopadamo mame, ki ne hodimo v ta zaresno službo, pa vedo povedati tiste, ki to skusijo. Povala v svet staršev sem bila zato zelo vesela. Ne le zato, ker lahko še naprej aktivno sodelujem pri vzgoji svojega otroka, pri čemer se družinska in institucionalna vzgoja prepletata in dopolnjujeta. Za Primoža se mi npr. zdi koristno, da čuti to prehajanje domačega v javno in obratno, da v javnem najde svojo domačnost in znotraj nje sebe – torej tudi zaradi svoje osebne rasti.

Po moje je svet staršev v našem konkretnem primeru gonilna ekipa terencev, operativcev ali izvajalcev potrebnih del. V malem vrtcu brez širše strukturne razvejanosti so potrebe po konkretnih izvedbah načrtovanega mnogo večje od kapacitet, ki jih nudi razmeroma majhno število zaposlenih. Vsi vemo, da vrtec še nima vseh potrebnih Montessori materialov, ki so po svetu sicer na voljo, a so tudi zelo dragi. Poleg formalne posredovalne funkcije, ki je osnovna naloga predstavnosti, in zgolj štirih izvoljenih članov, obstaja torej še drugi aspekt našega delovanja. Ni ne prestižen in ne zvanečega imena, je pa zato v

neposredno pomoč vrtcu in v korist naših otrok. Ta dimenzija sveta staršev zadeva vse, nas in vas, in to v meri, kakršno sami določimo. Junija smo se že na prvem sestanku dogovorili, da bomo poizkusili enostavnejše materiale sami izdelati. To počnejo že vzgojiteljice, katerim vzgojne potrebe narekujejo, da po četrti uri marsikdaj ostanejo v vrtcu. Tudi starši smo na dom vzeli določena opravila, vendar se potem doma vsi ubadamo s problemom izvedbe, materialov pa ni. Od junija naprej pa poteka v vrtcu skupno izdelovanje materialov. Prihajajo mame, ki niso zaposlene ali pa so trenutno na dopustu ali na porodniškem dopustu. Očkov, atijev in tatkov za zdaj še ni. Če hišni red to dopušča, vabimo tudi sestre uršulinke. Dobimo se ob torkih med 8.30 in 12. uro in se ob rezanju, lepljenju in plastificiranju pogovorimo še o tekočih zadevah. V sproščenem vzdušju se mnenja dopolnjujejo in nemalokrat izumimo presenetljivo dobre zamisli, ki so ob Melitini dovednosti malone prej realizirane kot predlagane. V veliko veselje nam je razmišljati o izboljšavah, zlasti potem, ko smo odkrili enega najboljših adutov tega vrtca: odzivnost na naše pobude je malone 100 %. Na zadnjem srečanju, preden smo poniknili v vrtincu viroz, smo se npr. dogovorili o naslednjem:

- ponovni vpeljava telovadbe v telovadnici,
- več sprehodov na prostem,
- organizaciji izletov,
- seznamu plačilnih razredov na oglasni deski oz. označeno v obvestilu o plačilu vrtca za tekoči mesec,
- o uvedbi umivanja zob,
- organizaciji plavalnega tečaja spomladi 2003.

Ena pomembnejših, predvsem pa učinkovitejših nalog, ki smo si jih dali, je pomoč pri zbiranju sredstev za nabavo zahtevnejših materialov, pa tudi opreme za širjenje vrtca in ustanavljanja šole. Na Svetu Uršulinskega zavoda smo prosili za okvirni predračun, s katerim bo mogoče iti do potencialnih donatorjev ali sponzorjev.

Sama vidim prednosti sodelovanja v Svetu staršev v tem, da so informacije dostopnejše, moja storilnost pa povečana. Predvsem mi ni treba kar naprej nekoga vleči za rokav in spraševati, če v vrtcu še kaj potrebujejo, še manj pa dvomiti v to, ali je moja pomoč sploh potrebna in če nisem morda že preveč tečna, da ne rečem vsiljiva. Zato še enkrat: vabimo vse, ki ste dopoldan prosti, da se nam pridružite, saj je ... »rok malo, dela pa veliko«. Ker je večina staršev dopoldan v službi, pričakujemo tudi predloge za popoldanske ali vikend delavnice.

Moj naslov je: Ester Fabiani, Mačkova 4, Ljubljana, tel.: 040-207-016 in e-mail: ester.fabiani@metaloprema.si.

VAJA ZA DOMA

BRISANJE NOSU

Starost: 2–4 leta

Opis materiala: košarica (ali zavitek) z robčki

Neposreden namen: razvoj samostojnosti, občutka za red, koordinacije, zbranosti.

Posreden namen: skrb za dostojanstvo osebe, povečati samospoštovanje in veselje do življenja, vljudnost in spoštljivost, skrb za lastno zdravje in za zdravje drugih.

Predstavitev:

1. Prineseš košarico z robci.
2. Vzameš robec in ga počasi razgrneš.
3. Robec položiš na dlani rok.
4. Z obema rokama ga dvigneš k nosu.
5. Nos dobro pokriješ z robcem: sredina robca naj bo na nosu (ob straneh robca naj bo dovolj prostora).
6. S prstom pokriješ eno nosnico, pritisneš; pihneš iz druge nosnice.
7. S prstom pokriješ drugo nosnico, pritisneš; pihneš iz prve nosnice.
8. Nato narahlo pihneš iz obeh nosnic.
9. Obrišeš nos: s prstoma obeh rok drsiš do konice nosu.
10. Robec zapreš, preložiš na pol.
11. Robec pustiš preložen.
12. Robec odmakneš od nosu.
13. Na pol zložen robec položiš na dlani rok.
14. Z obema rokama ga dvigneš k nosu.
15. Nos dobro pokriješ z robcem: sredina robca naj bo na nosu (ob straneh robca naj bo dovolj prostora).
16. Obrišeš, očistiš eno nosnico.
17. Obrišeš, očistiš drugo nosnico.
18. Pri tem robec ponovno zapreš, preložiš.

19. Robec odmakneš od nosu.

20. Po potrebi ponovno obrišeš nos.

21. Robec zložiš.

22. Robec vržeš v koš.

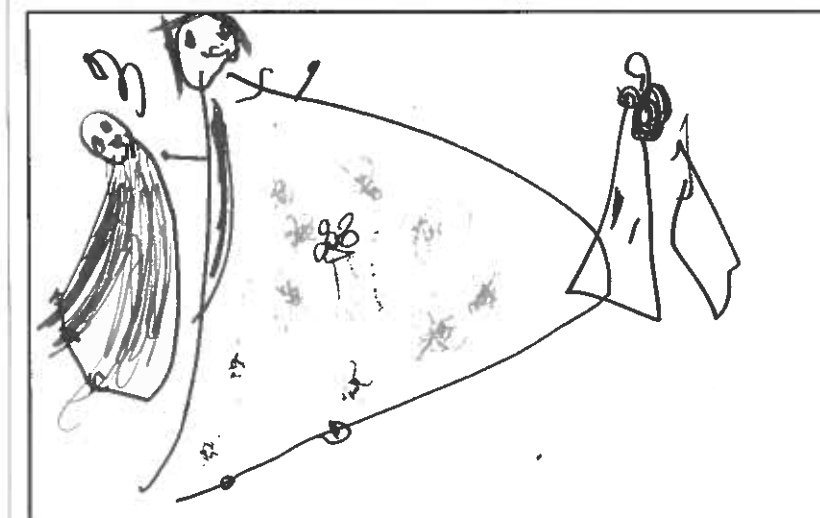
23. Košaro z robci pospraviš na mesto.

KOKOSOVE KROGLICE ANGELINEGA VRTCA

Sestavine:

- 40 dag piškotov
- 4 žlice ruma
- sok " pomaranče
- 15 dag margarine
- 15 dag sladkorja v prahu
- 1 jajce
- 16 dag kokosove moke
- 1 žlička kakava

Piškote z valjarjem zdrobimo na deski in ovlažimo s pomarančnim sokom, mlekom in rumom. Posebej penasto vmešamo margarino s sladkorjem in jajcem. Nato dodamo kakav in kokosovo moko. Slastne kroglice naj oblikujejo otroci in jih nazadnje povaljajo v kokosu.

STARŠI SPRAŠUJEJO

Zakaj ni priporočljivo, da otroci prinašajo v vrtec igrače od doma?

Marjetina in Tadejeva mama

Odgovarja gospa Loreto Wille, ki poučuje na izobraževanju za Montessori učitelje v Chicagu in nam je pomagala v začetnih dneh vrtca letos januarja.

»It is first very distracting for the child to bring toys: it impedes the child to CONCENTRATE and one of Montessori's goals is to help child prolong the concentration span.

Second: The child is too attached to a toy and then the »sharing it« also becomes a problem.

Third: If you allow one child to bring a toy, then the rest will also begin to bring stuff and that is not convenient for the children's environment.

Fourth: The toys have a place. The house. The school is the place where we come to learn. Perhaps they may bring books, or objects that are from another country and then they can (together with teacher) make a lesson.

»Najprej je zelo moteče za otroka, če prinaša igrače. Otroka ovira pri zbranosti (koncentraciji) in eden izmed ciljev Montessori vzgoje je, da otroku pomagamo podaljševati čas tajanja zbranosti.

Drugič: otrok je preveč navezan na svojo igračo, zato je delitev igrače z drugimi lahko težavna.

Tretjič: Če dovolimo enemu otroku, da prinese igračo, potem bodo tudi ostali otroci začeli s seboj prinašati predmete in to ni primerno za otrokovo okolje v vrtcu.

Četrtrič: Igrače imajo svoje mesto: v hiši, doma. Vrtec je prostor, kjer se otroci učijo. Morda lahko prinesejo knjige ali predmete iz drugih dežel in nato skupaj z vzgojiteljico pripravijo o tem vzgojno uro.

ČESTITKE IN ZAHVALE

Iskrene čestitke

- družini Klančič ob rojstvu Zale, ki se je rodila 20. 6. 2002.
- družini Gyergyek ob rojstvu Miha, ki se je rodil 27. 7. 2002.
- družini Kovač ob rojstvu Ane, ki se je rodila 1. 10. 2002.

»Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker na veke traja njegova dobrot.«

Sir, Zahvalni psalm, 1

Pomoč staršev otrok je zelo velikodušna.

Hvala, ker ob rojstnem dnevu otrok obdarujete vrtec.

Hvala, ker ste prispevali papir, robčke, filme za fotoaparāt ...

Hvala, ker ste pripravljeni prinašati rože in prati perilo.

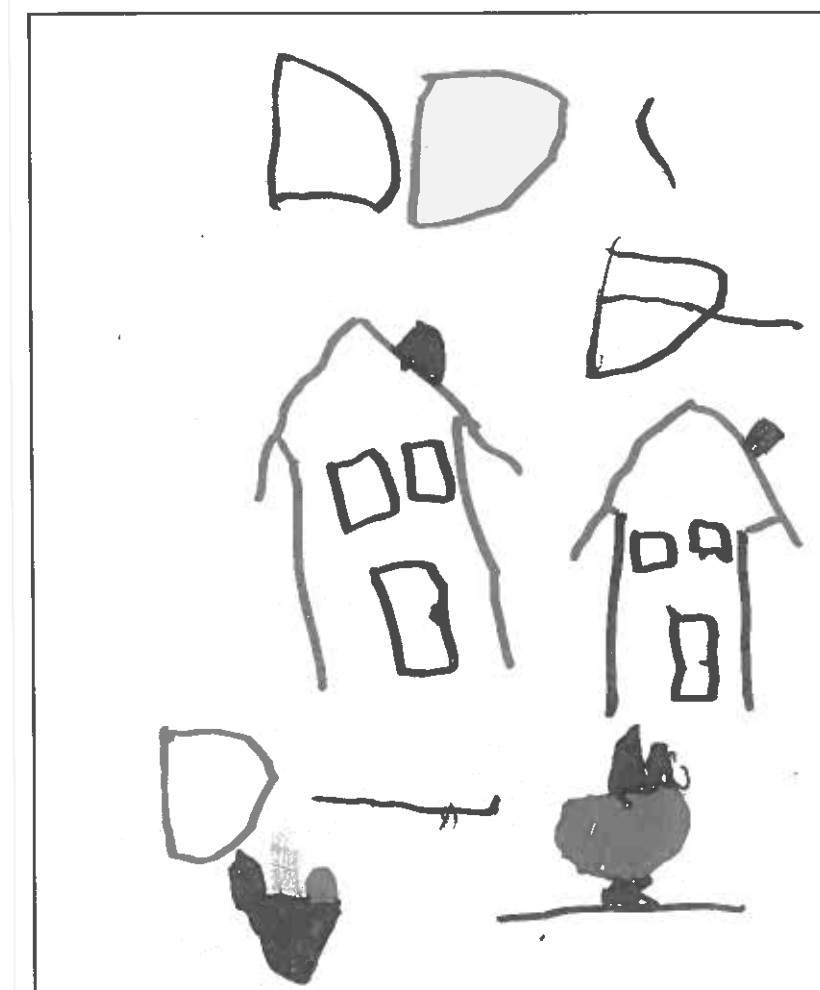
Hvala, ker prinašate stvari, za katere vas prosimo na našem novem plakatu »jablane«.

Še posebej pa se zahvaljujemo:

- zobozdravnici, mami Matica, za odlično predstavitev nege zob otrokom,

- mamam: Klare, Lenarta, Primoža, Doroteje, Andreja, Gregorja, ki so žrtvovale svoj dopoldan za izdelavo materialov,
- družini Bassanese za nakup materialov in košar,
- družini Gruškovnjak za ducat zgoščenk s klasično glasbo,
- vsem, ki se ob različnih priložnostih spomnite na vrtec in nam prinesete zaboj grozdja, ličnega papirja, volne, ... vse to nam pomaga, da lahko bolj v polnosti živimo življenje skupaj z vašimi otroki.

Hvala tudi družinskim članom in prijateljem zaposlenih vzgojiteljic, ki velikodušno rešujejo drobne zagate vrtca: popravijo napačno zapolnjene lesene klade, razžagajo palice za matematiko, tiskajo poseben papir za prve pisane besede, priskrbijo ravno pravšnje posode ali kapalke, so razpoložljivi kot šoferji

KOLENDAR

pomembnih dogodkov za starše

Datum	Dogodek
23. 10. 2002	Večer z mamami
November	Pogovor staršev z vzgojiteljicami
23. 11. 2002	Izlet družin v Tamar
23. 12. 2002 – 3. 1. 2003	Vrtec zaprt (23., 30. in 31.12. v kolikor bo v vrtcu manj kot devet otrok)
8. 1. 2003	Večer z očeti
12. 2. 2003	Sestanek za starše
25. 3. 2003	Dan staršev, družinska maša

